

Motion

1977/78: 1911

av **Gunnel Jonäng och Rolf Örjes**
 med anledning av propositionen 1977/78: 135 om riktlinjer för
 internationellt utvecklingsamarbete m. m.

I den biståndspolitiska propositionen anges fyra målsättningar för den svenska biståndspolitiken:

- resurstillväxt
- ekonomisk och social utjämning
- ekonomisk och politisk självständighet
- demokratisk samhällsutveckling.

Vi delar uppfattningen att dessa är viktiga mål men vill påpeka att resurstillväxt inte enbart får betyda ekonomisk tillväxt. De ekologiska effekterna måste i ökad utsträckning beaktas vid planeringen av biståndsprojekt i u-länderna. Om så inte sker kan befolkningens levnadsförhållanden försämrans snarare än förbättras genom en biståndsinsats.

Ekologisk obalans kan ta sig många uttryck. Under de senaste åren har två allvarliga problem uppmärksammats vid internationella konferenser, vattenförsörjningen och ökenutbredningen. Det är angeläget att biståndspolitikens konkreta utformning sker så att ekologiska problem inte förstärks. Därför måste biståndsinsatserna ske med hänsynstagande till den ekologiska balansen.

Den tilltagande medvetenheten om att naturresurserna är begränsade måste också avspeglas i biståndspolitiken. I ett vidare perspektiv måste den internationella solidariteten innebära att de industrialiserade länderna inriktar sin utveckling på ett resurssnålare samhälle.

Mot denna bakgrund är det, som flera remissinstanser också har föreslagit, naturligt att föra in *ekologisk balans* som ett femte mål för biståndspolitiken.

Däriigenom markerar vi den vikt som vi lägger vid denna fråga.

Med hänvisning till ovanstående hemställs

att riksdagen beslutar uttala att *ekologisk balans* förs in som ett femte mål för biståndspolitiken.

Stockholm den 17 april 1978

GUNNEL JONÄNG (c)

ROLF ÖRJES (c)

